

LA GRALLA

Redacció i Administració **PUBLICACIÓ SETMANAL** Preus de subscripció
 Impremta Garrell: Clavé, 25: Telèf. 117 Trimestre, 2'50 ptes. : A fóra, 3 ptes.

Ofrena

A l'Esteve Garrell i Escorsell

Els qui amb tot amor i entusiasme redactem aquesta publicació, penyorem a l'amic difunt i mestre de periodistes locals, el nostre ben sincer, civil, home-natge literari, presentant als nostres llegidors tots els caires amb que es des-capdellà la seva intensa vida pública i literària; i alhora que creiem acomplir un deure de senzilla i bona amistat envers la seva memòria, procurem la di-vulgació de l'obra de tant excels granollerí, que omplí la vida i gestes de nostra estimada població en el transcurs de mig segle.

Per endavant restem agraïdíssims a nostres col·laboradors en aquesta dolça feina; treball que tot just representa un boic del molt que's mereixia el nostre Garrell; boi oferint, bell mig d'ells, les poques llums del nostre cer-vell, per a que serveixin de tribut a la seva rememrança de faisó immediata, i en l'avenir d'espill diàfan a les futures generacions

LA REDACCIÓ

Granollerí notable i notable granollerí

EN aquest setmanari, LA GRALLA, s'hi han publicat i s'hi publiquen avui notes biogràfiques, impresions i opinions sobre l'Esteve Garrell i Escorsell.

Meritíssim, com home que, sens altres medis econòmics que els d'una botiga vi-latana, s'arriscà a instaurar a Granollers una impremta, quan l'art de la repro-ducció mecànica dels escrits no tenia ni feia preveure la importància més tard assolida.

Inspirat poeta, era llorejat cantador dels afectes humans i de les bel·leses naturals, o per l'home pressentides i plasmades.

Periodista aciençat, ni en els moments passionals, deixava d'argumentar amb clara lògica i sentit de la realitat.

Republicà convençut i entusiasta, se'n proclamava rodonament cinquanta anys enrera, quants dir-se republicà era tant com proclamar-se home roig, casi disol-vent, o, com se deia aleshores, «de la fla-marada». I, sense sostreure's al nou crite-ri de l'aspecte econòmic i social que inspi-ra avui als partits polítics, no ha deixat el seu pensament de republicà clàssic i pro-pugnador per la llibertat, i, per la matei-

xa raó, defensor de l'ordre i el governa-mentalisme, no purament extern, sinó d'arrelada convicció, ja que solament coordinant els drets i deures de cada un, pot ser viable la República, expressió de les coses generals i d'interès públic comú. En Garrell, mantenint la seva pròpia ver-ticalitat, ni va negar les seves idees quan s'avençaven a l'època, ni les ha enrogides quan podien ésser titllades d'estacionà-ries.

Durant mig segle ha viscut intensa-ment, l'Esteve Garrell, la vida de Grano-llers.

Malgrat la passiva resistència de la nos-tra gent a ocupar-se i preocupar-se dels interessos locals d'una manera perma-nent, en Garrell, amb la ploma i la pa-raula, ha laborat més de cinquanta anys per a mantenir el foc sagrat del patrio-tisme granollerí.

Si els seus mereixements no l'hi ha-guessin valgut notorietat elogiosa en els ordres generals, aquesta sola considera-ció hauria de valer-li l'agraïment de la nostra ciutat, perquè és més excepcional del què podria pensar-se, el cas d'un gra-nollerí «que en fassi l'ofici», com gràfica-ment hauria dit l'Esteve Garrell.

JOSEP COMA

A la memòria d'en Garrell

POBRE Garrell! No he conegut home més bo; tant fonamentalment bo, que a voltes penso, si *per equivocació* va nèixer en aquest món. Era un esperit descentrat.

Sa ànima pura i ingènua, em sembla-va un d'aquells ocellets a qui els vents furiosos de la tempesta arrenquen del seu petit niu del jardí de la il·lusió, per a llençar-los, implacables, a les zones gla-cials i inclements de la maldat.

Habitant de la terra, no ho semblava.

Era com un representant escollit, com un «delegat especial» d'un món més bo o més perfecte...

Son regne no era d'aquí... Apartanyia al regne dels justos.

Sa conversa, efusiva i dolça, me sere-nava.

Ses delicadeses de sentiment, me com-movien.

Ses nobles toleràncies i corals benevo-lences envers els meus erros i les meves faltes, m'inspiraven el digne propòsit de «reparar» el mal que he fet i de «fer» el bé que he deixat de fer.

Era un poeta deliciós. La més exqui-sida emoció brollava de ses improvitza-cions, delicades i plenes de ternura. Més d'una llàgrima he tingut d'eixugar-me quan me las llegia, les seves composi-cions, a la sombra dels arbres dels meus jardins!

Quan reconstitueixo la intensa i im-maculada vida d'en Garrell, en tots els seus aspectes més interessants i llumino-sos, me sembla que tornen al sí del meu esperit, la fè perduda, els entusiasmes apagats, l'amor per als grans ideals de justícia social, dels que fou, l'Esteve Gar-rell, un precursor i un apòstol.

Homes com en Garrell, no haurien de morir mai!

Els bons, els sants, els justos, — els angels potser, — l'han reclamat.

Torna'l-se'l, és rectificar una equivocació.

Satisfer un deute.

Serà més feliç; viurà més content, allà, que entre nosaltres.

No ens el mereixíem.

EMILI JUNOY

Puigcerdà, 16 d'agost de 1922.